

Sygn. akt II Ka 421/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2022 r.

sprawy **P. B.** oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 14 marca 2022 r. sygn. akt II K 1083/21

I. w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 421/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 marca 2022 r. sygn. akt II K 1083/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 366 § 1 kpk i art. 7 kpk poprzez brak wyjaśnienia wszystkich istotnych dla prawidłowego orzekania okoliczności sprawy a w następstwie powyższego błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez uznanie, że skazany dopuścił się zarzucanego mu czynu będąc uprzednio skazanym za czyn z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Garwolinie w sprawie o sygn. II K 874/15, co skutkowało błędną kwalifikacją przypisanego czynu z art. 178a § 4 kk i orzeczeniem dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i nawiązki w kwocie 10 000 zł, podczas gdy wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25 stycznia 2016 r. o sygn. akt II K 874/15 dający podstawy do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk, uległ zatarciu przed popełnieniem czynu objętego niniejszym postępowaniem, co winno skutkować przyjęciem, że P. B. nie był osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości i należałoby implikować skazanie wymienionego za czyn z art. 178a § 1 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Wstępnie stwierdzić należy, iż zaskarżony wyrok został wydany w trybie art. 387 kpk, co	

ma znaczenie o tyle, że jego zaskarżenie nie jest dopuszczalne w zakresie ustaleń faktycznych ani wymiaru kary, o czym oskarżony na rozprawie głównej w dniu 14 marca 2022 r. był pouczony (art. 447 § 5 kpk). Tymczasem z treści apelacji osobistej oskarżonego wynika, że mimo formalnego, dopuszczalnego zarzutu obrazy przepisów postępowania (poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy), jej istotą jest zarzucanie sądowi, iż błędnie przyjął, że oskarżony popełnił czyn, do którego zresztą się przyznawał, będąc uprzednio skazanym za występki z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25 stycznia 2016 r. w sprawie II K 874/15 – co jest już sferą ustaleń faktycznych, co wg apelacji skutkowało przyjęciem błędnej kwalifikacji prawnej czynu (zarzut dopuszczalny, ale w sprawie niniejszej nieskutecznie przy braku możliwości wzruszenia ustaleń faktycznych) – a w konsekwencji rażąco surową karą i środkiem karnym (zarzut ponownie niedopuszczalny. Mimo zawarcia w jednym zarzucie formalnym apelacji takiej mieszanki faktycznie stawianych zarzutów nie można było stwierdzić, że w jakiejś części apelację należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy z uwagi na jej prawną niepodzielność jako skargi, inicjującej etap postępowania odwoławczego. W przypadku podniesienia takich niedopuszczalnych zarzutów osobno nie byłoby tylko podstaw do ich merytorycznego rozpoznawania; Sąd rozpoznałby podniesione zarzuty dopuszczalne, pozostałe kwestie skontrolował zaś z urzędu (do czego przecież i tak jest

zobligowany w świetle treści art. 440 kpk).

Postawiony w apelacji zarzut obrazy przepisów postępowania osadzony jest na słusznym założeniu, że niezależnie od postawy procesowej oskarżonego, przyznającego się do winy i składającego wniosek o dobrowolne poddanie się karze, obowiązkiem Sądu jest zbadać (oceniając zebrany materiał dowodowy, również pod kątem jego kompletności), czy są spełnione przesłanki do jego uwzględnienia i to zwłaszcza materialne, a więc czy okoliczności popełnienia czynu i wina nie budzą wątpliwości. Owe okoliczności popełnienia czynu to zaś nie tylko sam fakt sprawstwa oskarżonego, ale i okoliczności, mające znaczenie dla jego odpowiedzialności, jak np. recydywa (także szczególna z art. 178a § 4 kk). Tak rozumianemu obowiązkowi Sąd (w tym przewodniczący składu – art. 366 kpk) pełni sprostał, dokonując w pełni prawidłowej, zgodnej z regułami zawartymi w art. 7 kpk, oceny zebranych dowodów. Nie budził w szczególności żadnych wątpliwości (a i apelacja czy obrońca oskarżonego na rozprawie odwoławczej nie podnosili wobec wiarygodności czy aktualności tego dokumentu rzeczowych zarzutów) dowód z danych o karalności oskarżonego, zawartych w Krajowym Rejestrze Karnym. Na wniosek oskarżonego Sąd zwrócił się o najnowsze dane oraz o akta sprawy II K 874/15 Sądu Rejonowego w Garwolinie, jednakże nie został w zakresie tych dokumentów sformułowany żaden wniosek dowodowy (notabene podlegałby on oddaleniu, jako że m.in. wobec tożsamości danych z rejestru i wobec poniższych

uwag dowody te nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie). Odmierna ocena wspomnianych danych o karalności, wynikająca z treści apelacji, wynika prawdopodobnie z nieznanomości podstawowych zasad, na jakich wcześniejsze skazanie za przestępstwa ulega zatarciu z mocy prawa. Regulują to przepisy rozdziału XII kodeksu karnego oraz art. 76 kk. Od 21 marca 2015 r. zasadniczo skazanie na bezwzględną karę pozbawienia wolności ulega zatarciu po upływie 10 lat od jej wykonania (...), z zawieszeniem jej wykonania – po upływie okresu próby i dalszych 6 miesięcy, na karę ograniczenia wolności - po upływie 3 lat od jej wykonania, na samoistną karę grzywny - po upływie roku od jej wykonania. Nadto „jeżeli orzeczono środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania” – art. 107 § 6 kk. Co jednak najistotniejsze, zgodnie z art. 108 kk „Jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań.

Przenosząc te uwagi na grunt sprawy niniejszej, Wyrok w sprawie II K 874/15 Sądu Rejonowego w Garwolinie uprawomocnił się 24 marca 2016 r., ale zanim 26 czerwca 2018 r. upłynął okres zakazu prowadzenia pojazdów, P. B. został skazany w kolejnych sprawach, choćby tylko w sprawie II K 524/16 tego samego Sądu na bezwzględną karę pozbawienia

<p>wolności, którą odbył 17.10.2017 r. (a następnie jeszcze pięciokrotnie, do grudnia 2018 r., a wyroku łącznego nie wydawano, więc już tylko z tego względu zatarcie skazań we wszystkich spełniających powyższe kryteria sprawach nastąpi dopiero w 2027 r. Ocena powyższych danych o karalności i dokonane na ich podstawie ustalenia o tym, że w chwili czynu oskarżony był karany za występki z art. 178a § 1 kk, były więc w pełni prawidłowe, bo i sposób procedowania Sądu Rejonowego, prowadzący do powyższego, nie budził zastrzeżeń.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu na art. 178a § 1 kk i wymierzenie za ten czyn kary 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, orzeczenie od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 6000 zł oraz orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat</p> <p>ewentualnie</p> <p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był</p>		

wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Całość zaskarżonego wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

Bezasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana